

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2023

Núm. 9

Presidència de la Sra. Maite Torrent i Pallicer

Sessió celebrada dia 9 de novembre de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 6382/23**, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a la conciliació entre el treball i la vida familiar. . . . . [114](#)
  - 2) **RGE núm. 8115/23**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mantenir i impulsar la cooperació i l'ajuda humanitària a les persones víctimes del conflicte entre Israel i Palestina. . . . . [121](#)
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputades. Començam la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Sí, Sra. Presidenta, Ares Fernández substitueix Pilar Costa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé.

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Per part del Grup Popular, Sebastià Sgreras substituirà Marga Durán, arriba en un segon.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, queda tot reflectit. Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 6382/23 i 8115/23.

1) Proposició no de llei RGE núm. 6382/23, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a la conciliació entre el treball i la vida familiar.

En primer lloc debatrem la Proposició no llei RGE núm. 6382/23, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a la conciliació entre el treball i la vida familiar. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el Sr. Buades, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Moltes gràcies, presidenta. Bueno, primero de todo, quiero manifestar mi repulsa al atentado que se acaba de producir en Madrid, un disparo a la cara de Alejo Vidal-Quadras. Desde aquí nuestro total apoyo y nuestra repulsa total y absoluta a todo tipo de violencia, y menos a un exdirigente del PP y de VOX, que ha sido tiroteado esta mañana en el barrio de Salamanca de Madrid. Después de esto, bueno, pues con el disgusto que tenemos, vamos a defender nuestra PNL.

La conciliación entre el trabajo y la vida familiar es una necesidad en boca de todos, un problema acuciante de muchas familias y un objeto declarado de la política social. La llamada generación sándwich tiene que cuidar a la vez a los hijos y a sus padres, en concreto, 4 de cada 10 cuidadores están en esta situación.

El envejecimiento de la población asegura que el fenómeno (...). Efectivamente, si vamos al INE y vemos la proyección de población en el año 2050 habrá muchísimas más personas mayores de 75 años. Por tanto, este fenómeno hay que prevenirlo y va ser un verdadero problema para el futuro.

También aumentan las dificultades para atender a las familias, niños o adultos, por la expansión de las familias con madre y padre empleados y las familias monoparentales. Y aquí

sí que habría que hacer un inciso diciendo que la pobreza se está feminizando, sobre todo en las familias monoparentales cuya cabeza es la mujer.

Los perjuicios que causa el no acomodar las condiciones de trabajo a las responsabilidades familiares baja la productividad, no sólo por los retrasos o las ausencias, sino también por el cansancio y la preocupación. Casi 3 de cada 4 empleados tienen personas que cuidar, y de ellos 4 de cada 10 tienen que atender a la vez a los hijos y a sus padres.

Cuando se pregunta si las dificultades para compaginar trabajo y cuidado de familiares perjudica el rendimiento, asiente el 80% de los empleados y sólo el 24 de los empleadores. Las empresas subestiman los costes directos e indirectos de la deficiente conciliación como los derivados de la mayor rotación de personal que exige gastar en buscar y formar sustitutos.

El trabajo es para toda la persona fuente de realización personal y de socialización, trabajar es servir y equivale a vivir, sin embargo, nuestra sociedad ha vivido en las últimas décadas una exaltación del trabajo remunerado como principal indicador de la valía de una persona, vales por lo que el mercado te paga y no por lo que has conseguido ser. De este modo lo que prima es vivir para trabajar, en lugar de trabajar para vivir y desarrollarse y servir a los demás.

Esa visión economicista, para lo que solo vale lo que se puede cuantificar y pagar, ha influido en la progresiva devaluación de los trabajos del hogar, y ello a pesar del valor que el trabajo doméstico tiene en toda sociedad. El trabajo doméstico, tan desprestigiado en ocasiones a favor del trabajo realizado en el mercado laboral, cumple un papel esencial, tiene un valor invisible, pero real, supone un ahorro para los servicios sociales públicos y por su misma naturaleza desarrolla en la persona habilidades y competencias relacionadas con el servicio y la convivencia.

En un contexto así urge que los gobiernos, las empresas, la familia, los medios de comunicación y el mundo académico trabajen conjuntamente para paliar uno de los problemas sociales más acuciantes, reconocer el valor económico y social de la conciliación.

Eliminar las barreras que impiden tener el número de hijos que se desean no suele facilitar la culminación de un proyecto vital y personal, sino garantizar la riqueza y la sostenibilidad del país a medio y largo plazo.

A pesar de ser la familia la institución más valorada por los españoles, existe una percepción mayoritaria del escaso reconocimiento que se presta a las familias, y esto tiene mucho que ver con la escasez de ayudas y una visión distorsionada del papel que desempeña.

En definitiva, para lograr una armonización real del tiempo dedicado a las obligaciones laborales y a la vida familiar, aumentar la corresponsabilidad y la igualdad entre hombres y mujeres y a promover la parentalidad positiva, por eso hemos presentado esta PNL con seis puntos.

Agradezco ante todo a los grupos que han aportado sus enmiendas, que seguro que mejorarán este texto, y nada más.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buades. El Grup Parlamentari Popular ha presentat l'esmena [RGE núm. 9324/23](#). Per a la seva defensa té la paraula la Sra. Cañellas, per un temps màxim de cinc minuts. Gràcies.

LA SRA. CAÑELLAS I MARTÍN:

Moltes gràcies, presidenta, diputades, diputats, molt bona tarda a tots. Qualsevol mesura de conciliació per a les famílies és essencial per a la societat actual, ja que proporciona l'equilibri necessari entre la vida laboral i la vida personal. Aquestes mesures garanteixen el benestar no tan sols dels pares, sinó també dels fills, ja que permeten una major qualitat de vida per a tots els membres de les famílies.

La manca de conciliació entre el treball i la vida personal pot generar alts nivells d'estrès, que poden afectar també la salut física i mental dels treballadors.

Les mesures de conciliació per a les famílies permetent enfortir les relacions familiars, millorar la qualitat de vida, impulsar l'economia i el mercat laboral, fomentar la igualtat entre gèneres i prevenir l'estrès entre d'altres qüestions.

És fonamental que les empreses i els governs promoguin i implementin mesures per garantir una societat més equitativa on es valori aquest benestar, com he esmentat, de les famílies.

És per això que hem presentat una esmena de modificació al punt 2, no perquè no estiguem d'acord amb la redacció, sinó perquè és ver que, amb l'oferta actual del mercat laboral i la flexibilitat de les jornades laborals, és impossible ajustar aquesta oferta a l'horari o a l'oferta també educativa. És per això que li proposam modificar aquest punt i que quedi redactat de la manera següent: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a promoure programes i iniciatives que fomentin la conciliació familiar."

I, per tant, Sr. Buades, he de dir-li que aquest grup parlamentari donarà suport a la seva proposició no de llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cañellas. El Grup Parlamentari MÉS per Mallorca també ha presentat les esmenes [RGE núm. 9330](#), [9331](#), [9332](#), [9333](#), [9334](#), [9335](#) i [9336/23](#) i, per la seva defensa, té la paraula la Sra. Carrió, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CARRIÓ I PALAU:

Moltes gràcies, presidenta. Abans de començar, un aspecte només tècnic, hi ha una esmena al punt 7 que està repetida, i no sé exactament a quin registre correspon que s'elimini, no? No

ho sé, tenia moltes ganes de fer feina, es veu, quan la vaig repetir.

(Algunes rialles i remor de veus)

Bé, la presentació de tantes esmenes a tants de punts és la manifestació que MÉS per Mallorca creu, i hi creu fermament, en la necessitat de fer polítiques de conciliació, en la necessitat que aquest sistema capitalista on absolutament tot gira entorn del mercat i del benefici i del poder, és un sistema que ens fa malbé, no només en molts d'aspectes externs, com pot ser el medi ambient o generador de pobresa o generador d'exclusió, sinó també des de la individualitat, el temps i l'ús de vida, i com, de cada vegada més i específicament amb la incorporació de la dona al mercat laboral, i jo crec que això és important destacar-ho, perquè fins a aquell moment aquest no era un tema que estigués damunt la taula, perquè assumíem totes aquestes tasques *per se*, apareix aquest problema.

Políticament, jo he fet aquestes esmenes perquè hi creiem i creiem que s'han de fer iniciatives, però ens distància amb VOX, Sr. Buades, la manera de practicar aquestes polítiques. En primer lloc, jo crec que la principal seria que la conciliació, sense la paraula corresponsabilitat devora, no pot ser mai conciliació, és a dir que això vagi com a base de totes les polítiques, perquè sense una bona corresponsabilitat entre els membres de la parella en relació amb les tasques de cura, tampoc no es pot practicar una vertadera conciliació.

En aquest sentit, pensant en les esmenes, bàsicament es presenten..., bé, les detallaré, si voleu, no? És a dir, en un primer moment, el punt 1, en què faig un nou redactat, no perquè canviï el contingut, sinó, senzillament, perquè les polítiques de conciliació formen part de les clàusules socials que han d'estar dintre del plec de contractació i perquè m'ha sonat molt malament això de "*favorecer concursos públicos*", d'acord? És a dir, es puntua més o manco i guanya qui té més punts, *punto*.

Al punt 2 he fet una esmena perquè crec que ha de ser al revés, és a dir, no crec que sigui l'horari escolar el que s'hagi d'ajustar als horaris laborals, sinó que són els horaris laborals que s'han d'ajustar a l'horari escolar, perquè si no és una autèntica perversió i els nostres nins estarien tancats dins les escoles 12 hores consecutives, i crec que no és el sentit.

Llavors he presentat una esmena al punt... vendria a ser el punt 5, és el segon 3, perquè està mal puntuat, però seria el punt 5, on faig una proposta d'ampliar una miqueta la mirada en relació amb incloure..., és a dir, parlar del Pla de conciliació, perquè el Pla de conciliació crec que ho engloba tot, va molt més enllà d'ajudes concretes a natalitat, com planteja el Sr. Buades, perquè, al final, també un centre de dia, una residència, uns temes de serveis de respir, hi ha moltes més coses que... una política laboral concreta, unes guarderies, una política de 0-3, és a dir que va molt més enllà. I crec que el Pla de conciliació ho recull molt millor.

En relació amb el punt 6, li faig una esmena que incorpora aquesta part de corresponsabilitat que jo crec que, políticament, és prou més important en relació amb el que vostè anomena "institució familiar".

En el punt 7, l'esmena va relacionada amb què no només sigui la maternitat, sinó que sigui la conciliació, en general, perquè, efectivament, els autònoms o les dones autònomes poden tenir problemes de conciliació per maternitat, però també per cura de gent gran, i crec que ho amplifica una miqueta més.

I al punt 8, l'esmena va dirigida a anar una miqueta més enllà, és a dir, no és tant que no pensem que no sigui important la quantificació econòmica del valor de la tasca de cures, que a mi no m'agrada això del “*trabajo doméstico*”, m'agrada més “tasca de cures”, però anar una miqueta més enllà, sinó introduir mesures que realment puguin ajudar aquestes dones, i dic “dones” perquè és la immensa majoria, no perquè vulgui excloure els homes, amb dues mesures: primera, la cotització a la Seguretat Social, i, segona, la proposta de la renda universal.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Carrió, ja han passat els cinc minuts,...

LA SRA. CARRIÓ I PALAU:

Ai, perdoni...

LA SRA. PRESIDENTA:

Li ho dic perquè ho sàpiga.

LA SRA. CARRIÓ I PALAU:

Bé, moltes gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ja està?

LA SRA. CARRIÓ I PALAU:

Sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Una coseta, és perquè resulta que l'esmena que ha dit vostè, deuen ser punts nous...

LA SRA. CARRIÓ I PALAU:

No, és que estan mal numerats...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Així que estigui amb tots els nombres per equivocar-nos....

LA SRA. CARRIÓ I PALAU:

És clar, sí, és que he dubtat sobre si posar a l'esmena el segon 3 o el segon 4, però al final vaig optar per posar el número correlatiu que tocava...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Són modificacions totes, així queda clar que són modificacions totes, exacte, idè cap problema, així que ja està. Amb aquella que hem quedat que està repetida, la que hem quedat que està repetida és la 9335, aquesta sí que està repetida i...

(Se senten veus de fons)

LA SRA. CARRIÓ I PALAU:

Bé, perfecte, l'eliminam.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, perfecte, la resta ja està. Moltes gràcies, Sra. Carrió, ara ens queda clar.

Torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Fernández, per un temps màxim de cinc minuts. Gràcies.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, Sra. Presidenta, bona tarda, senyors diputats i diputades. Sr. Buades, li he de reconèixer la capacitat i l'esforç que ha fet per redactar una PNL sobre conciliació de la vida familiar i laboral sense creure en la perspectiva de gènere i en la igualtat de gènere. De veritat que s'han de fer malabarismes discursius per obviar que qui du el pes de la conciliació en aquesta comunitat autònoma, en aquest país i en aquest planeta són les dones. Són les dones les que duem la càrrega mental del manteniment de la llar, les que reduïm les nostres jornades de feina.

I vostè parla de “cuidadors” i “empleats”, no, són “cuidadores” i “empleades”, ja que el 90% de les excedències per cura d'un menor les demanen les dones.

Una PNL que, a més a més, està enfocada no cap al benestar de les famílies, sinó al de les empreses. Diu vostè que les responsabilitats familiars baixen la productivitat i augmenten les absències. Diu: “*Trabajar es servir y equivale a vivir*”. Això és una cita de l'Opus, no? Tenc dubtes perquè també em recorda als estudis de Durkheim sobre l'ètica protestant.

Miri, Sr. Buades, ni el treball ens farà lliures ni ens obrirà les portes de cap paradís, el treball remunerat és simplement això: un intercanvi de feina per un sou. La realització personal i socialització de la qual vostè parla és un privilegi que només tenim uns quants però no és la realitat de la majoria de la gent. Tota aquesta història del “treball us farà lliures”, ja ens l'han contada a les dones, que són les que tenen una doble càrrega de treball privat i públic, i li faré un *spoiler*: és una mentida, el que et fa lliure és que te toqui la loteria o viure de rendes.

El que sí que em queda clar és que vostè ha tingut la gosadia d'escriure una PNL sobre la conciliació sense llegir el

Pla de conciliació i corresponsabilitat de les Illes Balears. Al punt 1 demana afavorir els concursos públics a les empreses que donin facilitats per a la conciliació. Aquest és el punt 8 del Pla de conciliació: “En matèria de contractació pública, promoure la inclusió de clàusules socials d'adjudicació per fomentar l'aplicació de mesures de conciliació a les empreses adjudicatàries de contractes”.

El punt 2 insta a reajustar l'horari escolar perquè els vagi millor a les empreses. Miri, Sr. Buades, els centres educatius no són institucions creades perquè les famílies puguin treballar, són institucions educatives, és clar que ajuden, però conciliar no és deixar el boix o boixa 10 hores a l'escola o a l'escoleta, ho entenen a l'inrevés, primer hi ha d'haver sempre l'interès i les necessitats del menor.

Demana al punt 4 posar en valor el paper de la família, del que vostè entén per família, és clar; hi ha un punt sencer al Pla de conciliació, el 7.3 -li puc deixar, per cert..., he portat el Pla de conciliació, perquè, com que ja he vist que no se l'havia llegit- el 7.3 dels objectius educatius, que parla de les accions concretes que es duran a terme per reconèixer i potenciar el reconeixement social de les tasques de cures.

Al punt 5, que és el seu punt 3 bis, demana tornar a posar en marxa l'escut social de la passada legislatura. En les seves mans està, però els seus socis del PP i vostès mateixos sempre van votar en contra de les ajudes directes a les famílies. Em sembla un exercici de cinisme demanar ara el que sempre han intentat bloquejar.

El punt 6, de veritat, em va sobtar, “rompre els estereotips”, quins estereotips, els de gènere? Però no deien que no existia la desigualtat o la violència de gènere? No hi ha conciliació equilibrada sense corresponsabilitat i no hi ha corresponsabilitat sense coeducació, i vostès opinen que la coeducació i la separació per sexes són opcions igualment vàlides.

Al punt 7 demanen afavorir les dones autònomes. Crec que desconeix que les dones autònomes cobren el cent per cent de la seva base de cotització durant la baixa de maternitat, que durant aquest període de baixa de maternitat no han de pagar la quota d'autònoms, que hi ha bonificacions també fins que els fills compleixen els 12 anys o si es té a càrrec un ascendent, i que si la mare autònoma cessa en l'activitat, la pot reprendre i acollir-se a la tarifa plana, sense més requisits.

Per tot això, el nostre vot serà en contra, perquè des de la base ja no compartim res en termes d'igualtat, perquè creiem que VOX no creu en la igualtat i, per tant, no creu ni en la corresponsabilitat ni en la coeducació ni en la conciliació real de la vida familiar i laboral, que ha de ser per a homes i dones.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Fernández. En el torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Gomila, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, Sra. Presidenta, bona tarda, diputats i diputades. No hi ha cap mena de dubte de la necessitat de seguir impulsant mesures encaminades a la conciliació de la vida laboral i familiar i la corresponsabilitat pels beneficis que açò comporta: adaptar horaris, reduir jornades, augment de permisos de maternitat i paternitat, evidentment, permeten aquesta conciliació laboral i familiar, aquesta corresponsabilitat, que faciliten al treballador poder equilibrar les diferents facetes de la vida, millorar l'ambient de treball, la implicació i satisfacció dels treballadors, així com també millorar productivitats i competitivitats per a les empreses però, sobretot, el que permet és aquesta corresponsabilitat i aquesta conciliació de la vida laboral i la possibilitat de poder estar i viure i convida amb tot el que suposa la família.

Ara bé, hi ha alguns dels plantejaments que proposa VOX en aquesta proposta que voldria esmentar, per exemple, en el punt 1 demana prioritzar l'horari de contactar empreses que tinguin mesures, per tant, entenc que requerirà a les empreses que tinguin un pla de conciliació i que el presentin, jo no sé fins a quin punt realment ho podem fer, ni si la Llei de contractes ho permet. És clar que l'esmena que ha presentat MÉS per Mallorca, en aquest sentit, sí que va en base al que hi ha en el Pla de conciliació -com molt bé deia la Sra. Fernández- però també en el sentit que va la Llei de contractes.

Per tant, a l'esmena que ha presentat, en cas de ser acceptada, MÉS per Mallorca hi fariem un vot favorable, perquè entenem que és el que s'ha de posar. Així com ho ha presentat VOX no, perquè no entenem prou què és el que demanarien a l'empresa per comprovar que açò és així.

En el punt 2 demana reajustar l'horari escolar. Com molt bé ja s'havia comentat abans, jo crec que el que s'ha d'adaptar és el laboral a l'escolar; com bé deïem, els centres escolars són centres educatius, són centres d'aprenentatge, són centres de convivència i el que no hem de fer és adaptar l'horari escolar al laboral, sinó a l'inrevés, o posar mesures perquè es pugui dur a terme.

En canvi, en el cas del que diu l'esmena que fa el PP, crec que tergiversa el que demana, perquè aquí diu “proposa dur a terme programes i iniciatives que fonamenten la conciliació familiar”. Bé, com a tal, com a punt, no estaria bé ni malament, és molt ampli i no diu res, però crec que no té a veure amb l'horari escolar perquè, si no, n'hi hauria prou amb posar aquest punt i tots els altres punts de la moció podrien decaure. Per tant, crec que no té gaire a veure amb el punt que proposava VOX.

En el punt 3 bis, que deu ser el 5 que comentàvem abans, demana que s'augmentin els ajuts a les famílies per invertir en elles. Nosaltres no compartim que s'hagin de donar ajuts a totes les famílies, perquè no té cap sentit donar, per exemple, un ajut de 1.000 euros, per exemple, per naixement de cada fill a una família que cada any la seva renda sigui de 80.000 euros, no té cap necessitat que se li doni cap ajut. I, en canvi, potser tenim famílies que en tost de 1.000 els n'haurien de donar 3 o 4 mil perquè cada mes cobren 500 euros. Per tant, donar-ho així, a tothom, *sin más*, no ens semblaria bé.

En el punt 6 demana que instem el Govern a introduir en els comptes públics el valor del treball domèstic no remunerat. Jo no sé si aquesta frase està gaire ben escrita, el que entenc que vol dir és el que nosaltres diríem, que és en el sentit que ha anat l'esmena que ha proposat MÉS per Mallorca, és que sí que creiem que les persones que dediquen la seva jornada a tenir cura dels ascendents i descendents i de les tasques de la llar s'ha de considerar un treball remunerat, açò ho diem i hem demanat sempre que sigui així. Per tant, segurament, el que s'hauria de demanar és exactament el que demana MÉS per Mallorca, que és que el Govern cotitzi per aquestes persones i els pagui un subsidi o un sou.

Per tant, talment com presenta la PNL VOX nosaltres hi hauríem de fer un vot contrari, perquè cada punt, així com els posa, sota el nostre punt de vista, estan mal redactats i estan pensats, tot i que en el fons supòs que volia dir una altra cosa.

En canvi, és clar, les esmenes que ha posat MÉS per Mallorca, que és precisament el que nosaltres haguérem posat, sí que, en cas que s'acceptin, sí que li donariem suport, perquè des de MÉS per Mallorca, tenim claríssim que..., o creiem en la conciliació familiar i laboral, creiem en la corresponsabilitat, creiem en la necessitat d'aplicar les mesures i, per açò, hi ha aquest pla de conciliació que ja està redactat i que, per tant, el que s'ha de fer és anar desenvolupant, perquè el que està clar és que tots i totes tenim el dret de poder treballar, de poder viure en família i de poder veure i tenir cura dels ascendents i dels descendents.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proponent si vol una suspensió de la sessió o podem continuar.

És vostè, Sr. Buades... No, no vol... Seguim? Idò, ja està. Així, pertoca la intervenció del grup proponent per fixar posició i assenyalar si accepta les esmenes, per un temps de cinc minuts. Té la paraula el Sr. Buades.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Gràcies, presidenta. No sé si tenc ganes de contestar al PSOE o no, és una cosa que, no ho sé, no sé si li ha anat bé o no li ha anat bé, o... (...) *género y todo ideologizado* i mescla l'OPUS, i mescla la *conciliación, coeducadores...*, i això, *o sea*, un memeu, que no..., vaja...

He de lloar -això sí- l'interès de MÉS i l'interès del PP, com a mínim, en millorar, una cosa és venir a una comissió a millorar i l'altra és vomitar totes unes idees ideològiques, mesclar una cosa amb la coeducació..., aquí no es parla res de coeducació i segregació. Es veu que vostès estan molt malament amb el tema del pla d'igual..., de llibertat d'elecció de llengua i encara no s'ho han empassat bé, i per això ho treuen a qualsevol lloc, però aquí no té res a veure. Però, bé, cada un és lliure de dir el que vulgui, *por supuesto*, encara que a qualcú no ens deixin dir gaire, però vaja.

De les esmenes, jo acceptaria la RGE núm. 9330, de MÉS, en la seva totalitat, per tant, es canvia aquesta.

En el punt 2 acceptaré, en la totalitat, l'esmena del PP, que em sembla molt encertada.

No acceptaré la de MÉS, perquè les 37,5 hores encara no està aprovat a nivell nacional i encara hi ha embull en aquest tema, per tant, no...

LA SRA. PRESIDENTA:

Quina és la de MÉS que no...

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Aquesta és la 9336, no l'accept.

A la número 5, a mi m'agradaria transaccionar i al final del punt número 5, afegir l'esmena sencera, "a desenvolupar polítiques...", o sigui afegir a la número 5.

LA SRA. PRESIDENTA:

No l'accepta la 9331?

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

No, canviar el text no, és una transacció...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ah, és transacció.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Vull dir, que quan acabi el meu punt, començar el punt de la de MÉS, la 9331.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Perdoni, Sra. Presidenta, que seria possible, només per saber-ho, vull dir, la numeració serà la que deia MÉS per Mallorca, 1, 2, 3, 4, 5, 6...?

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Sí, sí,...

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Serà aquesta, no, és per saber que parlam del 5. D'acord, perfecte. Gràcies.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

D'acord. També a la número 6, el punt número 6, l'esmena 9332, també fariem una transacció, i quan acaba el meu punt, el punt de la PNL, ficar-hi "i a desenvolupar campanyes de conciliació en favor de la corresponsabilitat".

La número 7, l'accepto totalment i llev el meu punt número 7. Admet la 9334.

I en darrer lloc, la número 8 no l'accept, o l'acceptaria, si MÉS lleva el seu darrer paràgraf, que diu "i a desenvolupar una renda bàsica universal que permet una reorganització del temps". Això és una proposta que MÉS l'ha de contestar.

I vull agrair una altra vegada als grups parlamentaris que han volgut fer les esmenes, perquè crec que era un tema no per lluitar ideològicament, com ha fet el PSOE, com sempre, sinó que és un tema que ens afecta a tots i que, per tant, era qüestió de construir, no de destruir. I vostès s'han de dedicat a destruir en lloc de construir. Com veurem a la pròxima PNL, no te preocupis.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Buades, fem una suspensió de 5 minuts, per acabar d'aclarir-ho, o ho tenim clar?

5 minutets per poder...

(Pausa)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Buades, que ho tenim clar un poquet ara? Ho tenim clar a l'hora de votar, a veure.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Jo voldria repassar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Digui.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

La número 1, canvio la meva per la de MÉS. Correcte? Accept l'esmena, és clar.

La 2, accept l'esmena del PP.

La 3 queda igual.

La 4 queda igual.

La 5 quedaria igual com està, però l'esmena de MÉS seria el nou número 9. És possible això, Sra. Lletrada? Seria d'addició, d'acord?

(Remor de veus)

Correcte, molt bé.

La número 6, igual, enlloc de la transacció, seria d'addició i seria la número 10.

La número 7, ho acceptaria tot talment.

I la número 8 no, queda com està.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ja tenim clar el que votarem idò? Tenim clar el que votarem tots, la Sra. Fernández no ho veu clar. Sr. Lamin, li conti, ja està.

(Remor de veus)

Vegem, idò. Punt número 1, amb l'esmena 9330 de MÉS per Mallorca.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

9 vots a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

4 en contra i cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

La 9324.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

7 a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

6 en contra i cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Punt número 3, aquest és original de la PNL.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

7 a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

4 en contra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

2 abstencions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Punt número 4, que també és original de la PNL.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

7 a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

6 en contra, cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Punt número 5, talment aquest.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

7 a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

6 en contra, cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Punt número 6, talment.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

7 a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

6 en contra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

Cap.

LA SRA. PRESIDENTA:

Punt número 7.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

9 a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

4 en contra. I cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Punt número 8, talment.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

7 a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

6 en contra, cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. I ara tenim dues esmenes que serien dos punts... la 9331 que es converteix en el punt número 9.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

9 vots a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

4 en contra, cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Punt número 6, que és l'esmena 9332, de MÉS per Mallorca, es converteix en el punt número 10.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

A favor, 9.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

En contra, 4, abstencions, 0.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, ho tenim clar, idò? Tanta sort. Moltes gràcies.

2) Proposició no de llei RGE núm. 8115/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mantenir i impulsar la cooperació i l'ajuda humanitària a les persones víctimes del conflicte entre Israel i Palestina.

A continuació, passam a debatre la Proposició no de llei RGE núm. 8115/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mantenir i impulsar la cooperació i ajuda humanitària a les persones víctimes del conflicte entre Israel i Palestina. Per a la seva defensa, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Lamin, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats, bona tarda. Bona tarda també als representants de les entitats que han acudit avui a aquest debat, al company de Metges del Món, a Amnistia Internacional, a Balears Acollim i als membres també de la Coordinadora d'ONG.

Davant la recent escalada de violència entre Israel i Hamàs expressam la nostra màxima preocupació per l'estat dels drets humans a la regió i el més absolut rebuig cap a l'ús de la violència indiscriminada contra la població civil. Aquest acte atroç va provocar milers de morts i ferits a Israel i la mort de més de 10.000 persones, dels quals 4.324 són infants i més de 26.000 ferits a Gaza.

Permeti'm que comenci amb el testimoni d'una jove d'aquest conflicte, que diu així: "Vaig néixer i créixer en el camp de refugiats de Jabalia, el camp de refugiats palestins més gran de Gaza. Aquest escrit podria ser l'únic que digui al món una vegada que vaig ser aquí, que vaig existir".

Cada deu minuts mor un infant de manera violenta a la franja de Gaza, segons l'organització Save the Children, a un lloc on 4 de cada 5 infants ja tenen símptomes de depressió, pors i dol. La primera lliçó que hem de fer és que en els darrers

anys la comunitat internacional ha mirat cap a un altre costat, no ha apreciat suficient atenció en aquest conflicte, s'ha actuat com si la seguretat i l'estabilitat en aquests territoris i, per tant, en el món, poguessin resoldre's per si mateixos, o almenys conviure amb la situació actual.

Les tràgiques imatges dels darrers dies ens demostren que aquesta idea era un error, un profund error. El conflicte no es podia resoldre per si mateix. La pau i la seguretat en la regió no seran possibles si no oferim un horitzó d'esperança al poble palestí, i ho necessita, i això passa per protegir els civils i evitar que el conflicte segueixi escalant. Hem d'assegurar-nos d'incrementar l'ajuda humanitària i que arribi a la gent, protegir la tasca humanitària i no permetre que se segueixi atacant i matant civils, cooperants, destruint hospitals, escoles, camps de refugiats, que es respecti el dret humanitari internacional. En la guerra no tot està permès.

La violència ha trencat famílies, ha trencat milers d'infants, i és que ser infant a la franja de Gaza ha estat sempre extremadament difícil, cap lloc de la franja de Gaza és segur per als nins i nines.

Mentre, el tall de subministraments i els incessants bombardejos no sols han posat en greu perill els més de 2 milions d'habitants que resideixen a Gaza, sinó que també suposen un càstig col·lectiu cap a una població innocent pels crims de Hamàs. Rebutjam de ple aquesta generalització de Hamàs sobre el poble palestí i l'ús partidista i esbiaixat d'aquests atacs reprovables per promoure, des d'alguns grups d'aquesta cambra, un discurs d'odi i racista.

Ens sumam a la crida que fan el conjunt de més de 650 entitats humanitàries de drets humans a la comunitat internacional a fi de garantir els drets humans en aquests territoris. En definitiva, proclamam que aturi aquesta guerra sense sentit, una guerra que produeix un extermini d'infants i de la població palestina en el seu conjunt, i que s'alliberi la població retinguda d'Israel.

Per altra banda, les organitzacions humanitàries i els cooperants presents als territoris han estat objecte d'atacs. Fins ara més de 90 treballadors de l'ONU han estat assassinats a Gaza. Cal recordar que els treballadors humanitaris no tenen altre propòsit que salvar i protegir vides, s'ha de facilitar que les entitats puguin seguir desenvolupant la seva tasca humanitària, entitats que compten amb el suport del Govern de les Illes Balears i dels fons insulars de cooperació i que són els que treballen de la mà de les comunitats a les que serveixen i brinden esperança en el seu dia a dia.

Davant aquesta escalada d'atacs i, a la vista de les declaracions de determinats partits d'aquesta cambra, posant en dubte l'ajuda a la cooperació de les Illes Balears a la població més vulnerable d'aquests territoris, consideram essencial l'acció humanitària i la cooperació, sense posar-la en tela de judici, així com preservar la tasca de les organitzacions professionals i voluntariat, que són el reflex de la solidaritat i la justícia social de la nostra terra a les poblacions i països que més ho necessiten.

És per això que esperam que donin suport a aquesta iniciativa que el que vol, precisament, és alçar la veu en favor dels drets humans i impulsar la solidaritat de la nostra terra arreu del món.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Lamin. El Grup Parlamentari Popular ha presentat l'esmena RGE núm. 9325/23 i, per a la seva defensa té la paraula el Sr. Álvarez, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bona tarda a tothom. Des del Grup Popular ens volem sumar a la benvinguda a les entitats socials que avui horabaixa ens acompanyen, organitzacions que, sense cap dubte són puntals en el sosteniment del dia a dia a escenaris de conflicte.

Dit això, des del Partit Popular consideram que avui aquesta comissió té l'oportunitat de promoure el consens que va faltar fa unes setmanes, en relació amb la consecució d'una declaració institucional per la condemna d'aquesta guerra que afecta Israel i Palestina.

El conflicte bèl·lic entre Hamàs i l'Estat d'Israel és una preocupació afegida a la situació geopolítica internacional, un conflicte que s'ha de condemnar, i que condemnam, de la forma més enèrgica, i que requereix l'expressió de la nostra solidaritat amb les víctimes, organitzacions humanitàries i persones cooperants. Parlam d'un problema preocupant que ens remou la consciència de tots i que, malgrat la nostra possibilitat d'acció sigui limitada, ens ha d'empènyer a adoptar un posicionament clar.

Després d'un mes des del brutal atac del grup terrorista contra Israel on varen morir prop de 1.500 persones, se'n varen segrestar més de 240, destacant la presència d'infants i persones majors, la violència entre Gaza, Cisjordània i Israel ha estat en constant augment. El denominador comú sempre és el greu perjudici que es causa als civils que, sense cap dubte, exigeix l'adopció de propostes que fomentin la pau, l'harmonia, el respecte als drets fonamentals i la prosperitat.

Una vegada més la por i la desesperació s'obren camí en un panorama banyat per la sang, la destrucció i la supressió de molts de drets bàsics de la ciutadania. No fa falta parlar d'altres efectes que les guerres causen sobre les societats afectades, deshumanització del conflicte, conseqüències a nivell psicològic, afectació del sentit de l'espiritualitat dels qui la pateixen, conseqüències econòmiques per a totes les regions, risc de contagi de conflicte, etc.

Encara que com a membres d'una cambra autonòmica estam limitats a l'hora d'influir en el curs d'un conflicte entre Israel anti Palestina, ara agreujat per les accions del grup terrorista Hamàs, sí que podem evitar que es materialitzin algunes de les seves pitjors conseqüències. Hem de promoure la cooperació i l'ajuda humanitària i també donar un major suport polític a les

mesures que impulsin la resolució del conflicte, i en aquest sentit va la nostra esmena a la proposició no de llei.

La nostra esmena, enumerada com a 9325/23, se centra en la figura del Consell de Cooperació. Aquest ens és l'òrgan consultiu i de participació en la definició i aplicació de polítiques de cooperació per a la transformació global. És cert que la constitució d'una mesa interdepartamental podria ser una eina útil, però des del nostre grup consideram que el Consell de Cooperació és el fòrum adequat a l'hora de promoure el desenvolupament de les societats, impulsar la transformació i elaborar propostes d'actuació en l'àmbit de la cooperació a escala internacional.

Vagi per endavant que la intenció d'aquest grup parlamentari és l'adopció d'un acord amb el màxim consens possible i que, atès el text original, més enllà de les esmenes promogudes pel nostre grup, pel Grup MÉS per Mallorca, estam en disposició d'aprovar la immensa majoria de la part resolutiva d'aquesta PNL.

I abans de cloure la meua intervenció, i ja ho vaig fer ahir en privat, per via telefònica, m'agradaria expressar en públic el nostre agraïment al Grup Socialista i, més concretament al Sr. Lamin, per posar damunt la taula una nova oportunitat amb l'adopció, almanco de mínims, d'un acord sobre aquest conflicte bèl·lic que sense dubte ens preocupa tots.

Moltes gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Álvarez. El Grup Parlamentari MÉS per Mallorca ha presentat les esmenes RGE núm. [9344](#), [9345](#), [9346](#), [9347](#), [9348](#) i [9349/23](#). Per a la seva defensa té la paraula la Sra. Carrió, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Vull sumar-me a l'agraïment de la iniciativa del Partit Socialista, del Sr. Lamin, perquè crec que dóna també oportunitat d'expressar políticament les postures i de corregir les postures polítiques de fa unes tres setmanes d'alguns grups.

Crec que quan analitzam aquest conflicte cal fer-ho des d'una mirada àmplia i llarga cap endarrera, això no s'inicia el dia 7 d'octubre, i crec que és important tenir-ho en compte i no ser de curta mirada i poc, diguéssim, com dir-ho?, és a dir, faltar a la veritat històrica, diria jo. El conflicte entre Israel i Palestina, crec que s'intensifica i creix amb la creació de l'estat d'Israel a l'any 1948, que, des dels seus inicis té una actitud bel·ligerant, amb un objectiu d'ocupació de nous territoris i de persecució de la població palestina; i que, òbviament, i és així, dia 7 d'octubre, va iniciar un nou episodi més de creixement d'aquesta guerra.

Cal recordar que el conflicte entre Israel i Palestina fa dècades que persisteix i que s'explica, com a mínim, i podríem anar molt més enfora, però, com a mínim tres segles abans, hauríem de recórrer 300 anys d'història, com a mínim, per entendre-ho. Expressam la nostra profunda preocupació, pel fet

que les relacions i el diàleg polític entre israelians i palestins, s'hagi erosionat completament durant els últims anys i que la prolongada ocupació del territori palestí, entre d'altres, l'expansió rècord dels assentaments, la creixent violència dels colons, les demolicions, la confiscació de terres i els desnonaments han creat una situació insostenible i una profunda crisi de drets humans.

Amb resposta als fets que marcàvem abans, del dia 7 d'octubre, el Govern d'Israel decretava l'estat de guerra i iniciava fortes represàlies contra Palestina, incloent una intensa campanya de bombardejos sobre la franja de Gaza, que a dia d'avui ja ha passat a nivells estratosfèrics. El Govern d'Israel anunciava i ho ha fet, l'entrada d'aliments, aigua i electricitat, i provocava en poques hores, un èxode massiu de ciutadans i de refugiats.

El resultat avui, avui, i seguirà creixent, són 10.000 palestins morts, la meitat nins i nines.

A l'any 2014, en aquesta seu parlamentària, ja s'aprojava una PNL on, amb declaracions de tots els grups polítics en aquell moment representants, que eren MÉS per Mallorca, el Partit Popular i el Partit Socialista, ja acceptàvem i defensàvem que el Govern d'Israel vulnera sistemàticament des de fa dècades multitud de resolucions de Nacions Unides sobre els drets humans i sobre l'ocupació il·legal dels territoris, i que vulnera també els convenis de Ginebra, que regulen el dret internacional humanitari. I que això, no ho diem nosaltres, sinó que ha estat moltes vegades demostrat i denunciat, amb diversos informes per Amnistia Internacional i per la Lliga dels Drets Humans.

És en aquest sentit que MÉS per Mallorca presenta aquestes esmenes, jo ho he parlat amb el Sr. Lamin, quines acceptaven i quines no i el motiu pel qual, però crec que les hem presentades, seguint, que quedi clar, una sèrie d'idees que creïem que no eren. Primera, perquè, òbviament, condemnant tota la violència, i aquí van les esmenes incorporades, que condemnem la violència en general, vengui d'on vengui, però que no és menor i que no és igual que la violència l'exerceixi un estat, i no és menor que s'apliqui l'extermini d'una població civil. I en aquest sentit, incorporàvem aquestes esmenes.

I, òbviament, que condemnam la violència en general i com a mesura de resolució de conflictes, però no es pot obviar qui l'exerceix i quina és la història que la precedeix.

I també havíem presentat una esmena, que és veritat que de qualque manera no s'enganxava dintre de les propostes de cooperació i d'ajuda humanitària, però que, al final, forma part de quelcom que també podem, com a comunitat autònoma d'un estat, hi tenim responsabilitat, que no és que no es pot obviar que Espanya, a part de col·laborar activament en l'impuls enèrgic d'animar la comunitat internacional que sigui molt més activa, sinó també que aturi la venda d'armes a l'Estat d'Israel. En aquest sentit, presentàvem les esmenes.

En qualsevol cas, òbviament, li donarem suport, perquè la preocupació que ens va generar la Sra. Cirer, en el ple del Parlament, quan anunciava que paralyzava les ajudes a la franja

de Gaza i als projectes vinculats a l'ONU, de qualque manera, òbviament, fa que votem a favor d'aquesta PNL.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Carrió. Torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari VOX té la paraula el Sr. Buades, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Muchas gracias. Agradecer al diputado Lamin esta PNL, pero tiene un cierto tufillo antisemita y sobre todo, sobre todo, hoy, esta mañana ha habido un atentado, y aún no le he oído a usted condenar, condenar a Alejo, al que ha disparado a Alejo Vidal Quadras. ¿No es lo que procede cuando se habla de la violencia o es que no condenan ustedes todas las violencias, o sólo algunas? ¡Por favor!

Además ustedes no tardan ni dos párrafos en atacar, en atacar, Sr. Lamin, en atacar, leo: “Rebutjam del ple aquesta generalització de Hamàs, sobre el poble palestí i l'ús partidista i esbiaixat d'aquests actes reprovables per promoure, des de diferents àmbits de la dreta i de la ultradreta”, -però ara, tal vegada ho canvien-, “un discurs d'odi i racista”. No s'han torbat vostès una, dues, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit, vuit línies, això és cercar consens? Això és intentar que tots els grups parlamentaris ens unim, de veritat?

Vostè..., jo compliré 65 anys d'aquí menys d'un mes ja, he nascut en el règim franquista, he votat la Constitució; era a la Plaça de Cort amb Miguel Ángel Blanco. Si ahir va vostè veure *Cuéntame*, tot era... ahir vaig reviuire jo la violència. Són vostès que pacten ara amb els violents, avui mateix. I vaig ser el 23F a València, jo vaig veure els tancs. Jo he viscut, he viscut, tota la violència.

Però vostès, en lloc de cercar el consens, en lloc de cercar l'aproximació, no, vostès vuit línies i *dale*. Nosaltres som els que cream odi? Nosaltres? Vostè creu que jo a qualque PNL posaré aquesta frase que vostè ha posat aquí? A mi mostri'm qualsevol PNL que aquest diputat presenti en aquest Parlament una frase com aquesta. Si vostè creu que això és fer l'activitat parlamentària i cercar el consens en un tema molt greu, com es produeix a Israel i a Palestina, amb mils de víctimes, com ha dit la Sra. Carrió, però, i vostès cerquen, de veritat..., vostès no cerquen la confrontació? No cerquen la confrontació amb aquesta mesura? Però vostè, jo m'ho deman, vostès perquè són aquí, per confrontar -per confrontar?

O per intentar, encara si -encara sí-, perquè vegi la bona voluntat d'aquest diputat, li votaré a favor, el que vosaltres no heu fet amb l'altra, en lloc d'aportar i ajudar, sempre ficar, idò votaré a favor a tots els punts que es refereixin a l'ajuda humanitària, perquè crec que és bàsic, crec que és bàsic.

Ahir es va anunciar la mort de dos espanyols, tampoc no he sentit res, jo és que no sé... no sé... no sé ni a què juguen, ni com juguen! Ara, li demanaria que a la propera PNL que presenti, de qualsevol tema, deixi el discurs d'odi i de racisme

per a uns altres, per a altres, li ho deman com a Agustí Buades, diputat de VOX, i com a Grup Parlamentari de VOX.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Per a fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Gomila, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Moltes gràcies, presidenta. Vull sumar-me a l'agraïments per la presència de les diferents organitzacions que avui ens acompanyen i agrair sense cap dubte la tasca que fan de cooperació, de defensa dels drets de les persones, d'ajuda humanitària, amb l'objectiu de defensar el dret a viure i conviure en una terra en pau.

Vull manifestar el nostre rebuig a aquesta i a totes les guerres, on els que sempre hi perden són els civils i entre els quals els infants i els joves, que cada dia veiem com moren, per l'atrocitat de la guerra, com les ciutats esdevenen runes i la població és mou descontroladament sense saber on anar, perquè casa seva se'ls esdevé desconeguda.

La guerra només beneficia uns pocs i normalment aquests no són al camp de batalla ni són els que perden la vida o perden tot el poc que tenen per poder seguir vivint a ca seva, on tenen dret, que només mouen els fils des de la seva còmoda butaca des d'on exerceixen el poder sense respectar cap dels drets humans de les persones ni cap dret internacional humanitari.

Més de 10.000 víctimes, moltes de les quals infants, hospitals, escoles, habitatges derruïts, manca d'aigua i de llum, açò no es pot permetre de cap de les maneres, i amb aquest rebuig total al que passa a Gaza i a qualsevol indret del món en guerra, des de MÉS per Menorca farem un vot favorable a aquesta proposta.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proposant si vol una suspensió de la sessió o si podem continuar.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Podem continuar, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Idò un cop recomençada la sessió, bé, seguim, intervenció del grup proposant per fixar la posició i assenyalar si accepta les esmenes, per un temps de cinc minuts. Té la paraula el Sr. Lamin.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, donar-vos les gràcies a tots i a totes per les vostres intervencions, pel to, i als que heu presentat les esmenes és d'agrair. Ja ho vàrem parlar en privat, tant amb el Sr. Álvarez com amb la Sra. Carrió, i amb aquest esperit aquest diputat i aquest grup seguirà fent feina, maldament a alguns no els agradi, i posant les coses en context.

Miri, Sr. Buades, no li permetré, baix cap concepte, que vostè em titlli a mi i al meu grup d'antisemites. S'ho facin mirar! S'ho facin mirar! Si a vostès no els agrada que els diguin les coses pel seu nom és el seu problema. Mirin, si vostès no creuen en els drets humans no és el nostre problema; si vostès no creuen en l'Agenda 2030 i si vostès són uns negacionistes nats no és el nostre problema, d'acord? No facin jocs de "trilerisme" volent fer veure vostès..., vostès a la mínima oportunitat que han tengut mai no s'han posicionat a favor dels drets humans, mai, mai, Sr. Buades. I vostè sap perfectament per què li ho dic, perquè hem compartit alguna vegada. Per tant, no qüestionin el meu tarannà constructiu, ara bé, si vostè se sent ofès per una realitat com una catedral, és el seu problema, no és el meu.

Ara, nosaltres seguirem parlant clar, només faltaria!, perquè, amb els drets humans, o s'hi està o no s'hi està, eh?, jugar a l'amagatall, com fan alguns, no va amb nosaltres, d'acord?

Ara bé, mirin, el que no es pot fer és construir un projecte creïble ni... d'una societat democràtica avançada sense participar activament i decididament en la construcció d'un ordre internacional més just i més solidari. La pau, la llibertat, la dignitat de la persona, el treball, la justícia i el respecte al pluralisme són valors que fonamenten la convivència i el progrés.

Aquests valors es projecten internacionalment per mitjà de la cooperació i la solidaritat internacionals de la nostra comunitat, integrada per un teixit vibrant d'agents de cooperació, els quals han de ser reconeguts, impulsats i complementats per l'activitat de la comunitat i dels ens locals.

Així mateix, existeix des de fa temps una agenda internacional d'acords que encaminen aquestes polítiques, una agenda que entenc que a alguns no els agrada, cap a una nova manera d'assumir els reptes globals, perquè sense el full de ruta més clar que tenim actualment en aquest sentit, que és l'Agenda 2030, que les Nacions Unides va aprovar el 2015, amb un pla d'acció a favor de les persones, el planeta, la prosperitat, la pau i les aliances, no hi ha solidaritat possible ni cooperació possible.

Aquests i altres pactes nacionals i internacionals, com el Pacte de la política alimentària urbana, la Declaració de Mèrida i tots els tractats internacionals de drets d'ençà del 1965 ens marquen clarament la tasca que hem de continuar impulsant des de la cooperació, des de les nostres illes. Per això, es fa més necessari que mai atendre la crisi humanitària en incrementar l'ajuda, com farà la Unió Europea, i que anunciem que triplicarà aquesta ajuda a Gaza i Espanya també ho farà, lògicament. La cooperació espanyola ja ha anunciat que

dedicarà més de 4 milions d'euros addicionals a Palestina d'aquí a finals d'any.

Esperam que el Govern mantingui i incrementi les partides necessàries per ajudar la població víctima d'aquesta guerra, i que deixin d'instrumentalitzar les institucions en contra dels drets humans, els que ho feu asseguts des d'aquí, i quan posen en dubte la solidaritat i la feina ben feta d'entitats i cooperants que perden la vida per una cosa tan bàsica com és salvar la vida d'altres.

Hem d'implicar-nos amb tot el nostre capital polític d'influència, d'exemplaritat per construir les bases per a una pau justa i duradora, i aquesta pau justa i duradora passa forçadament per la solució que dos estats puguin conviure amb pau i seguretat.

La Unió Europea exemplifica com ningú la possibilitat de superar l'hostilitat i l'odi per obrir pas a la convivència i després a la unió estreta entre pobles que ahir varen ser enemics i que avui caminen de la mà entorn dels valors i principis que ens guien, que són els de la prosperitat, la democràcia i el respecte a la diversitat i la pluralitat de les pròpies societats.

I passam ja directament a les esmenes, direm al Partit Popular que acceptarem la seva esmena, però que també seguirem amb la necessitat d'establir mesures específiques per a la millora de la situació d'aquests territoris, perquè la solució no pot venir sinó de la coordinació i del treball conjunt de totes les administracions, de la mà de les entitats socials i de la societat civil que treballen en benefici dels drets humans i que són els coneixedors de la realitat de les necessitats i prioritats en aquests territoris.

Respecte de les esmenes de MÉS per Mallorca, acceptarem parcialment la 9344, a partir de on posa..., és a dir, seria la nostra originària i li afegiríem una transacció, afegir "d'acord amb les resolucions 242 i 338 de les Nacions Unides, exigim un paper més actiu per part de la comunitat internacional de la Unió Europea a fi de propiciar el relançament del procés de pau", i des de MÉS per Mallorca acceptarem les esmenes 9345, 9348, 9349 i 9346.

Per acabar, vull dir-los que per grans que siguin les diferències, per interns que sigui l'odi, per profundes que siguin les ferides, sempre és possible garantir un futur de pau i convivència als pobles, i hem d'aportar la nostra ajuda per pal·liar el sofriment i evitar l'extensió d'aquest conflicte, però hem d'anar més enllà, ajudar a contribuir la superació d'un conflicte que ha causat massa dolor, massa desesperació durant massa temps.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ja ha acabat el temps fa un minut.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Lamin. Crec que hem entès això com ha quedat. A veure, amb transacció la 9344 i serà un sí, o açò; la 9345 també és sí; és a dir, la que no és la 9347, és l'única que no accepta?

(Remor de veus)

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Són les que no acceptam.

(Remor de veus)

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Voleu que us les torni repetir?

(Se senten veus de fons que diuen: "Sí, sí")

A veure, el PP, acceptam la seva...

LA SRA. PRESIDENTA:

Això és la 9325, sí.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Les de MÉS per Mallorca: la primera, que és la 9344, parcial, és una transacció, d'acord?

LA SRA. PRESIDENTA:

Efectivament...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Exactament. Sra. Carrió, MÉS per Mallorca accepta aquesta transacció?

LA SRA. CARRIÓ I PALAU:

Sí, l'accept.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Les altres que acceptam de MÉS per Mallorca: la 9345, la 9348, la 9349 i la 9346. La resta no.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Entesos. Idò així,... sí, exactament, només és una que no. Així que passam a votar-les una per una, així per saber.

Començam per la 9325?

LA SRA. LLETRADA:	EL SR. SECRETARI:
No, primer has de votar els punts, 1, 2, 3...	Unanimitat.
LA SRA. PRESIDENTA:	LA SRA. PRESIDENTA:
Començam, idò, a veure, punt 1, d'acord? Votam punt per punt, amb tranquil·litat, ho aclarirem.	Punt número 8, l'original també.
Punt número 1.	Vots a favor?
Vots a favor?	EL SR. SECRETARI:
EL SR. SECRETARI:	No, no, té esmena, té esmena.
Unanimitat.	LA SRA. PRESIDENTA:
LA SRA. PRESIDENTA:	Ah!, aquest té esmena, sí, senyor.
Molt bé. Punt número 2, talment.	<i>(Se sent una veu de fons que diu: "transaccionat")</i>
EL SR. SECRETARI:	Transaccionat, el punt número 8, transaccionada.
Unanimitat.	Vots a favor?
LA SRA. PRESIDENTA:	EL SR. SECRETARI:
Punt número 3, talment.	Unanimitat.
EL SR. SECRETARI:	LA SRA. PRESIDENTA:
Unanimitat.	I ara la resta, les 9345, 9346, 9348 i 9349, totes juntes.
LA SRA. PRESIDENTA:	EL SR. SECRETARI:
Punt número 4, igual.	Hi ha qualcú que demana votació separada d'aquestes quatre esmenes?
EL SR. SECRETARI:	LA SRA. PRESIDENTA:
Unanimitat.	Bé, idò podem votar per separat? Au, va! Sr. Lamin, que podem votar per separat?
LA SRA. PRESIDENTA:	EL SR. LAMIN I ABEIDI:
Punt número 5.	Sí, sí, sí, cap trava.
Vots a favor?	LA SRA. PRESIDENTA:
EL SR. SECRETARI:	Moltes gràcies. La 9345.
Unanimitat.	Vots a favor?
LA SRA. PRESIDENTA:	EL SR. SECRETARI:
D'acord. Punt número 6 amb l'esmena del Partit Popular.	6 vots a favor.
EL SR. SECRETARI:	LA SRA. PRESIDENTA:
Unanimitat.	Vots en contra?
LA SRA. PRESIDENTA:	Abstencions?
Punt número 7, que és l'original de la PNL.	

EL SR. SECRETARI:

6 a favor, cap en contra, 7 abstencions.

LA SRA. PRESIDENTA:

La 9346, vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

6 a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

7 en contra i cap abstenció. 6 a favor, 7 en contra i cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

L'esmena 9348.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

Unanimitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

I la 9349, vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

Unanimitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ja està idò, sense res més a decidir, s'aixeca la sessió.
Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
